

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

Evende Arier.

Os den vise Syraf lærer,
Viinen glæder Mennesket!
Eftont jeg Mandens Viisdom ærer,
Har han dog ei altid ret;
Der skal meer end Viinen til,
Nagar tilgavns man glædes vil.

2.

Sorgsuld Stakkel tit vil meene,
Han bortdrække kan sin Sorg;
Sidder i sin Krog aleene,
Tommer mangen Pot paa Hørg;
Om han temte saa et Fad,
Drak han sig dog aldrig glad.

3.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0

3.
Drinke Viin imellem Fiender,
Heller albrig glæde kan;
Man paa Stores Tassel finder
Derfor ogsaa lutter Vand,
Derfor er jeg ogsaa glad,
At jeg der kun sielden sad.

4.

Unde, Viid og Venstak kryde
Viinen her ved dette Bord;
Kasse Sange muntert lyde,
Glæden her hos Bachus voer;
Her har vise Syraf ret,
Viinen gheder Mennesket.

5.

Du som adler alle Glæder,
Alle Sorgers Medicin;
Hedie Venstak! dig til Hæder
Offre vi dett ædle Viin.
Venner! stienker bredfuldt Maal,
Vertens og hans Giesters Skaal.

Den Anden.

Nys fyldte Nion Sired det attende Nar,
Var rolig i Vinter og munter i Vaar,
Som Bakken i Engens det blomstrende Skiod,
Saa stille, saa klare de Dage henløb.

2.

From var hun i Hiertet, i Adfærd saa blid,
Var rød som en Rose, som Lillien hvid;
To Pine hun havde saa klare, saa blaa,
Som Himlen, til hvilken hun sørgefrie saae.

3.

Hun bandt uden Hensigt den skinneste Krands;
Var altid den første i Sang og i Dans.
Saa mangen stolt Ungkarl forelskt hende saae;
Men haablosse lod hun dem alle bortgaae.

4.

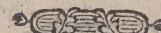
Kast ride de Konder nu Somirer i Bye.
De Sange de lyde saa hitt udi Skye;
Sin Oluf ved Gildet hun første Gang saae,
Vestalende Pine hinanden forstaae.

5.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0

mm
100 90 80 70 60 50 40 30 20 10

5.

Han elßer nu Sired, og elsses igien;
Hun græder, da Oluf fra hende drog hen.
Med Glæde hun seer ham at komme til Bye,
Og naar han hortdrager, hun græder paa nye.

6.

O Halvor! min Skiebye slien Sireds er lig,
Saa frygter, saa haaber, saa elßer jeg dig.
O Halvor! med dig drog min Rolighed hen,
Din Gienkomst allene kan bringe mig den.

Kisben havn,

Trykt hos Bogtrykker Svare's Enke i store Kammer
Præcet Noe 39.